

Sjednica županijskog vijeća u Karaševu

Na poziv zastupnika i predsjednika ZHR-a profesora Milje Radana, 5. prosinca 2006. g. održana je redovna sjednica županijskog vijeća u prostorijama ZHR-a.

O razlozima posjeta našoj maloj zajednici, ove vrlo važne političke institucije, govorio je sam zastupnik ZHR-a, prof. Milja Radan, na kraju zasjedanja. Prigodom učinjena poziva zastupnik je imao na umu pružiti vijećnicima dviju općina priliku pratiti model zasjedanja županijskog političkog ustrojstva. I zaista takva se prilika ukazala nazočnim trinaestero vijećnika iz karaševske općine, dok se za lupačku općinu ovakva prilika ukazala samo za tri vijećnika. Lupački knez smatrao je da nema što naučiti iz ovog zasjedanja, kako on tako i njegovo tehničko osoblje. Po mišljenju zastupnika, najveću potrebu za ovakav model imali su baš vijećnici lupačke općine. Šteta što lupački knez ne može pogoditi pravu priliku koja mu se pruža njemu i svojim. Mjesni je tisak pozitivno ocjenio početak novog predsjednika u kojem se nagovještava elastičnost i otvorenost u prilaženju županijskoj problematiki u svojoj kompleksnoj cjelini. Pozitivno su ocijenjeni i pruženi uvjeti održavanja zasjedanja od strane ZHR-a

Ne možemo završiti ovaj kratak osvrt na ovaj toliko važan događaj za hrvatsku zajednicu, a da ne napomenemo snažan pozitivan dojam koji su ostavili na goste oprema i namjena prostorija Središnjeg sjedišta Zajedništva Hrvata, osigurani uvjeti u sjedištu, te toplina samog ugošćenja.

REDACTIA

Amfiteatar gde se održavao sastanak Županiskog Vjeca

UREDNIŠTVO:

Glavni urednik: prof. Milja RADAN
Urednici: prof. Gh. JANKOV; prof. Lina TINKUL;
učit. Martin VORGA; stud. Slavica TRAJA,
Miljana MIHAJLA, Micola MATEIA
Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL
Fotoreporter: Ljubomir RADAN
Adresa: Karaševo, Središnje sjedište ZHR-a
Telefon: 040-255-232255; fax: 040-255-232146

REDACTIA:

Redactor principal: prof. Mihai RADAN
Redactori: prof. Gh. IANCOV; prof. Lina TINCUL;
inv. Martin VORGA; stud. Slavița TRAIȚA, Miliana MIHAILA,
Micola MATEIA
Tehnoredactor: Zlatko Nikola URSUL
Fotoreporter: Liubomir RADAN
Adresa: Carașova, jud. Caraș-Severin, Sediul central al UCR
Telefon: 040-255-232255; fax: 040-255-232146

U ovom broju / În acest număr:

PROCESUL ÎMPOTRIVA
DISCRIMINĂRII

str. 2
pag. 2

MJEŠOVITI ZBOR "LIBERTAS"
IZ DUBROVNIKA

str. 4
pag. 4

CRUCEA LUI MOSER

str. 10
pag. 10

DVOJEZIČNO GLASILO KARAŠEVSKIH I TAMIŠKIH HRVATA
PUBLICAȚIA BILINGVĂ A UNIUNII CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

Godina: X
Broj: 34
studeni 2006
Anul: X
Nr. 34
nov. 2006

Jesenji plodovi

Sa željom da još jednom dokažemo kako jesen je najbogatiji dob u godini, 26. listopada, u Osnovnoj školi I – IV. r. br. 1. Karaševo, održao se međužupanjski pedagoški sastanak pod naslovom „Jesenji plodovi“. Zapravo ovo je djelić velikog projekta svih manjina, nazvan „Cvijeće prijateljstva“, a ovoga puta ukazala se nama prilika biti organizatori.

Akcija se odvijala slijedećim redoslijedu: doček učenika i nastavnog osoblja u Karaševu. Gosti su ovom prilikom razgledali raznovrsne radove prirodnog materijala kao: „Listova tajna“, „Igra

voća i povrća“, „Vesela lica“ i „Svetiljka od tikva“. Posle razgledanja ciklusa od tradicionalnog ka modernom, slijedila je posjeta lokacije zvane „Tri Vodenice“, gdje samo jedna ostala vodenica još uvijek melje, kukuruz i ponekad žito. Da bi se pridržavali programa, posjetili smo ribanjak, a potom crkvu, gdje, uz dobru volju naših svećenika, gosti su mogli čuti

kratku povjest lokalne crkve. Obilaženje završilo se sa posjetom nove zgrade „Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj“, a posle toga, učenici i nastavnici ponovno su se vratili u prostorije Osnovne škole I – IV. i školsko dvorište

Organizatori akcije bili su učitelji i odgojiteljice Osnovnih škola broj 1. i 2., iz Karaševa, a od strane gostiju sljedeći: gimnazija „Diaconovici – Tietz“, škola i vrtić iz Klokotița, škola i vrtić iz Rafnika, škola i vrtić iz Vodnika, vrtić Cornuțel, osnovna škola I – VIII Copăcele i osnovna škola I – IV Zorile.

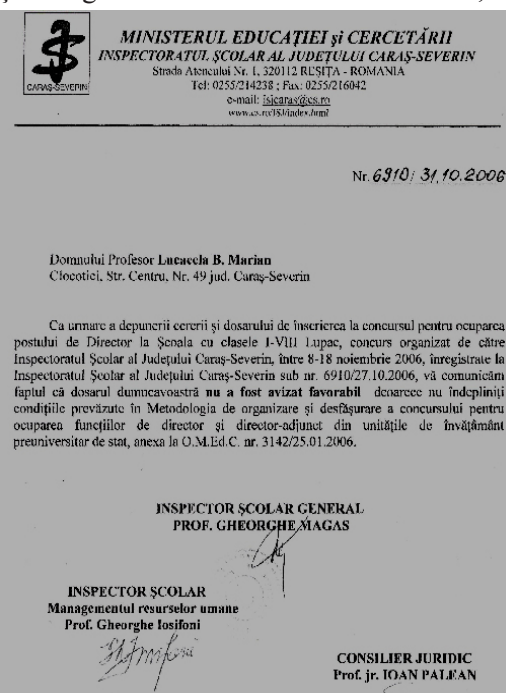
Prije samog kraja mogu reći da sve je prošlo u najboljim mogućim redu, a to sve uz veliku pomoć roditelja. Ovo je još jedan dokaz da suradnja, škola – roditelji, kada funkcioniра može napraviti čuda.

Vorga Martin

Procesul împotriva discriminării:**DOSARUL PENTRU OCUPAREA POSTULUI DE DIRECTOR AL PROF. LUCACELA MARIAN - RESPINS DE INSPECTORATUL ȘCOLAR C-S FĂRĂ MOTIV**

Pentru sesiunea din octombrie-noiembrie 2006 a concursului pentru ocuparea posturilor de directori și directori adjuncți, Inspectoratul Școlar Caraș-Severin a scos la concurs și postul de director la Școala cu Clasele I- VIII din Lupac, unde funcția de director este deținută de peste 40 de ani de dl prof. Achim Moteca.

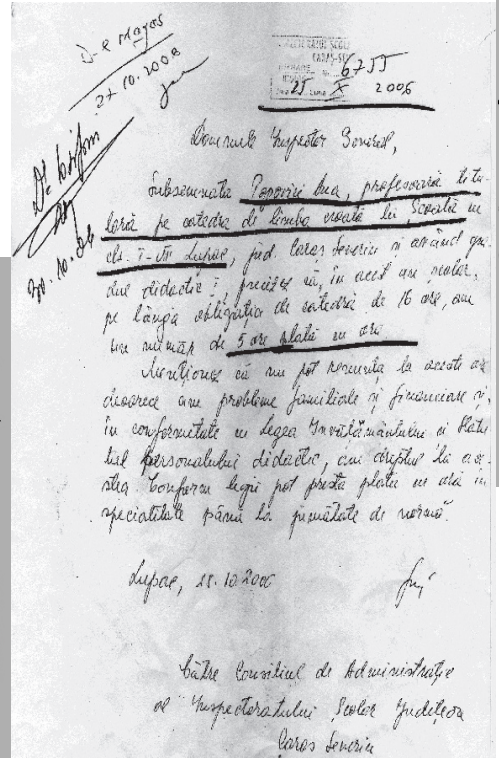
Pentru acest post a depus dosarul de înscriere prof. Marian Lucacela, titular la Sc. cu cls. I-VIII din Clocotici. Dosarul candidatului a trecut cu succes și chiar cu felicitări toate condițiile stabilite pentru înscriere la concurs și a fost primit și înregistrat sub nr. 6910/27.10.2006,

conform art. 11 din Metodologia de organizare și desfășurare a concursului, în care, printre altele se precizează: „Dosarul este înregistrat numai dacă sunt respectate în totalitate condițiile prevăzute la art. 10. În caz contrar, dosarul se respinge. După înregistrare nu se mai admite completarea cu documente a dosarului de concurs.”. După două zile se afișează la Inspectoratul Școlar C-S că dosarul dl. Lucacela M. este respins fiindcă nu îndeplinește condițiile art. 3 din Metodologie, prevederile căruia însă nu condiționează înscrierea la concurs a candidaților. După cererea scrisă a dl. prof. Lucacela pentru reanalizarea respingerii, Inspectoratul răspunde prin adresa 6910/31.10.2006:

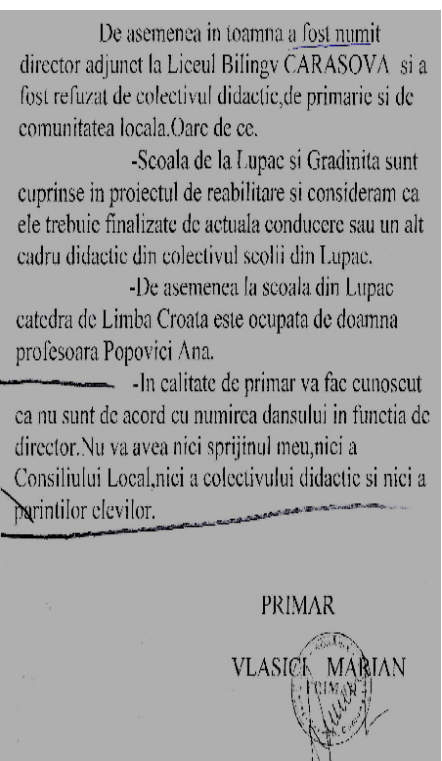
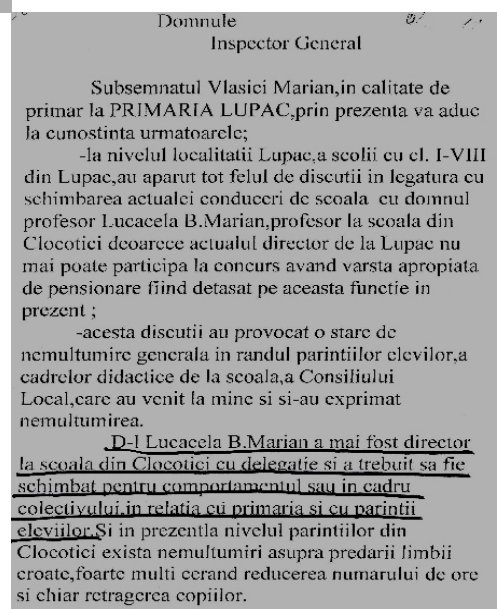
Cazul dosarului 6910 /27.10. 2006 este deferit justiției în regim de urgență. Împotriva acțiunii petiționarului, inspectoratul, pe lângă prevederile art. 3 din Metodologie, aduce în sprijinul deciziei sale ca și argumente:

Scrisoarea doamnei prof. Popovici Ana:

În Statutul personalului didactic se admite plata cu ora numai a orelor neacoperite care nu pot fi confiscate de titulari.

Scrisoarea domnului primar Marian Vlasici:

În dosarul de înscriere NU ESTE admisă opinia primarului asupra candidatului. Această opinie, după lege, este solicitată într-o altă etapă a ocupării postului.

prof. Gheorghe Magas, insp. gen. al Inspectoratului Școlar Județean C-S

Instanța admite acțiunea petiționarului și decide suspendarea concursului până la data pronunțării contenciosului în aceeași cauză pe care o va dezbate pe data de 15 decembrie a.c.

REDACȚIA**MJEŠOVITI ZBOR “LIBERTAS” IZ DUBROVNIKA**

ZborLibertasgostovaojeu Karașevu 22 rujna 2006. Oni suodržalikonzertuKarașevu,u LupakuibilisuuposetikodČasnih sestara u Ravniku.

Mješoviti zbor Libertas osnovan je 1980. godine na inicijativu Luke Obradovića i mo.Ivana Dražinića, prvog voditelja zbora i dirigenta Dubrovačkog simfonijskog orkestra. U jesen 1995. godine, na čelu zbora dolazi profesor Viktor

Nastup zbora “Libertas” u karașevskoj crkvi

Lenert pod čijim je umjetničkim vodstvom, znatno proširen repertoar. Proteklih godina zbor je imao nastupa kako u Gradu tako i diljem Dubrovačko - neretvanske županije, a i van granica Republike Hrvatske, kao na primjer, gostovanje u Bariju – Italiji, u Sarajevu, u Republici Českoj.

Repertoar zbora je vrlo širok a sastoji se od skladbi kako klasičnog glazbenog opusa (duhovna glazba, operna glazba...), tako i svjetovnog (dalmatinska i zabavna glazba). Oni su dobitnici i mnogobrojnih nagrada kao: nagrada Grada Dubrovnika za 1983. godine, nagrada Dubrovačke neretvanske županije za ugled i promo-

ciju županije u zemlji i svijetu za 2000. godinu. U proteklom razdoblju zbor je nastupao u više od 300 koncerta.

Dirigent Viktor Lenert stekao je nižu i srednju glazbenu naobrazbu u dubrovačkoj Glazbenoj školi Luke Sorkočevića, a diplomirao je violinu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Treba spomenuti da, iako je dolazak zbora najavljen u crkvi od svećenika i od Zajedništva Hrvata, veoma mali broj ljudi bilo je prisutno.

Članove zbora očarala su naša mjesta i pokazali su želju da se ponovo vrate.

prof. Lina Tincul

Decada Culturii Germane în Banatul Montan

În perioada 6 – 15 octombrie 2006, s-a desfășurat „Decada Culturii Germane în Banatul Montan”, cel mai important ciclu de manifestări culturale ale etniei germane din acest spațiu.

Sărbătoarea „Heimat”- ului – germanilor din Banatul Montan a început cu Sfânta Liturghie festivă de mulțumire de la Bocșa, unde a fost prezent și preotul Bisericii Catolice din Carașova, Gheorghe Catici. Evenimentul a continuat și cu alte manifestări, care s-au desfășurat la Anina - Steierdorf,

Caransebeș, Dognecea, Drobeta Turnu-Severin, Nădrag, Oravița, Orșova, Oțelu Roșu, Reșița, Rusca Montană și Sasca Montană; localitățile fiind și în acest an reunite într-o cunună a prieteniei, stimei și înțelegerii reciproce.

În cadrul acestei ediții, a XVI –a, s-a sărbătorit în mod deosebit dezvelirea și binecuvântarea ecumenică a monumentului ridicat la Bozovici, acesta fiind închinat tuturor soldaților căzuți în valea Almăjului în toamna anului 1944. Deasemenea, puncte deosebite în program au fost expoziția și prezentarea de carte a artistului plastic, Ion Stendl, și expoziția primită din Viena, dedicată anului jubiliar Mozart 2006.

Costume de Kirchweih (hramul bisericii)

Costume de miri

Port popular german (Muzeul Banatului, Timișoara)

„Decada Culturii Germane în Banatul Montan” din 2006 se dorește a fi o punte de legătură între ceea ce a fost cultura germană în această zonă a țării și ceea ce va fi în viitor.

Micola Mateia

Izvrсни rezultati našeg nogometnog tima na Hrvatskim svjetskim igrama u Zadru

„Skupina smrti“ kako su je nazvali hrvatski novinari, ili C skupina bila je skupina u kojoj su igrali i naši nogometaši.

O njoj hrvatska lokalna novina „Zadarski list“ piše slijedeće: „...u skupini C najjačoj po snazi, „skupina smrti“, pored izvrsnih momčadi Hrvatske I i Rumunjske odličnom igrom su se predstavili i i-zabranici BiH.“ Na proteklome natjecanju u Zadru mi smo - kao što smo već napisali u jednome članku u prošlom broju novine- bili predstavljeni i selekcijom nogometaša u kojoj su bili izabrani igrači iz svih sedam karaševskih sela. Selekcija je bila napravljena na prošlom nogometnom kupu „Hrvatska Grančica“. U Zadru na nogometnom natjecanju „Crolimpijade“ bile su prisutne dvanaest ekipe iz svijeta i Hrvatske. Momčadi bile su podijeljene u tri skupine. U polufinalu mogle su se kvalificirati prve tri najbolje plasirane ekipe iz skupine i još jedna četvrta ekipe s najviše prikupljenih bodova (s najboljim „golaveražom“).

Naša reprezentacija plasirala se u polufinale kao četvrta momčad s najviše prikupljenih bodova od ostalih slabije plasiranih u grupama. U grupi C „skupini smrti“ naša reprezentacija igrala je s igračima iz Bosne i Hercegovine, Njemačke i Hrvatske I. Prvu utakmicu odigrali su protiv Bosne i Hercegovine, i pobijedili snažnu momčad BiH-a s 5-2. Druga utakmica vrlo važna i najteža u skupini odigrala se protiv domaće ekipe Hrvatska I. Rezultat je bio u korist domaćih igrača, pobijedili su s 4-3. U prvome poluvremenu igre domaći igrači zabili su tri gola razlike, nakon pauze naši igrači snažnim mobiliziranjem snaga i povezanijom igrom uspjeli su izjednačiti rezultat. Prije kraja utakmice sreća je zaigrala na strani domaće ekipe i dali su četvrti gol razlike i plasirali se na čelo skupine. Razgovarali smo s kapetanom naše ekipe, Mikolom Mačejom, i pitali smo ga za taj veliki rezultat utakmice sa Njemačkom reprezentacijom (da spomenemo samo da u trećoj utakmici igre naši reprezentativci pobijedili su Njemačku reprezenta-

ciju s nevjerojatnim rezultatom od 18-0) i dobili odgovor: „...žao nam je Nijemaca. Morali smo prikupiti što više bodova da se kvalificiramo u polufinale, i posebno me raduje spoznaja koju sam opazio dok smo igrali; naši igrači nemaju mentalitet rumunjskih igrača koji nakon što postignu nekoliko gola razlike zadovolje se rezultatom i prestanu igrati, mi smo do zadnje kapi krvi na terenu ostavili, jeli smo zemlju pod nogama, dok nismo postigli maksimum nismo odustali.“

Nakon plasiranja, u polufinalu, naša momčad susrela je momčad Švicarske i lako ju pobijedila s nedostižnom razlikom od 5-0 i plasirala se u finalu.

U finalu, igrom sreće ili sudbine naša ekipa opet je susrela jaku momčad domaćih igrača Hrvatska I i otvorila šansu da im se osveti i osvoji prvo mjesto na natjecanju. Nije se dogodilo tako, splet nesretnih okolnosti povezanih zajedno, zaigrao je opet na strani domaćih igrača; malen teren, na kojemu su se odvijale igre, bolje poznat domaćim igračima jer su bili naviknuti igrati na takvim terenima; pristrani sudac koji, kada našem igraču Bo-gdanu Kristijanu je bila razbijena glava na terenu od strane domaćeg

igrača napravio se je da ništa nije video; vrlo gruba igra domaćih preplašenih igrača koji su znali da naša momčad je vrlo dobra, jer su imali iskustvo igre iz kvalifikacijskih grupa gdje su skoro izgubili utakmicu, dovela je do ponovne pobjede momčadi Hrvatska I. Ali požrtvovnom borbom i korektnom igrom, naši igrači dokazali su da možemo biti ponosni na njih i da se ne možemo nikako sramiti bilo kamo da odu u svijet i predstave nas, rumunjske hrvate.

I svi ti izvršni rezultati, koji su oni osvojili, postignuti su a da nemaju nikakve uvjete u kojima mogu trenirati, a da nemaju adekvatan teren za igranje a da nemaju modernu opremu kao što mogu imati drugi igrači u nekim drugim zemljama. Možemo biti samo ponosni na njih i diviti se njihovoj snažnoj volji za pobjedom- pojavila se opet generacija nogometaša koja oživljuje prošlu slavu i tradiciju dobre nogometne igre u našim karaševskim selima.

prof. Iacob Domaneant

NOVI IZAZOV ZA NOGOMETAŠE NAŠIH SELA U SPLITU

Od 1 do 3 prosinca u gradu Splitu održava se Prvo nogometno natjecanje reprezentacija hrvatskih nacionalnih manjina. Pokretači ideje i utemeljitelji natjecanja su Hrvatski nogometni savez, Matica iseljenika i udruga nacionalnih manjina (u našem slučaju ZHR).

Ovoga puta nas, rumunjske Hrvate, predstavlja delegacija od 23 osobe, 18 igrača i pet članova vodstva, a u timu koji nas predstavlja, izabrani su igrači iz svih naših karaševskih sela. Igrači će biti smješteni u hotelu Zagreb. Igrat će

se u gradu Splitu i u okolici grada i prema najavljenim pravilima natjecanja, pobjednicima osigurava se plasman na Prvo svjetsko nogometno natjecanje za Hrvate iz dijaspore.

Ako računamo dosadašnje uspjehe naših igrača, na prijašnjim natjecanjima na kojima su participirali (recimo „Crolimpijada“ prošlog ljeta u Zadru, gdje naši igrači su osvojili pohvalno drugo

mjesto i ozbiljno ugrozili favorite da im poberu prvo mjesto) onda šanse naših igrača da postignu dobre rezultate su jako velike, jer igraju dobro, imaju borben duh i snažnu volju za uspjehom.

Preostaje da im poželimo sreću i sigurno kada se vrate imat će što da nam ispričaju o novim podvizima što su postigli.

prof. Iacob Domaneant

Nada

Tako, dok sam sama bila, Odjednom ja zaželih, Da dobijem krila. I pomislih kako bi lijepo bilo, Da se vratim tamo, Gdje mi je srcu milo. I tako, moja želja postade Sve jača i jača. A moja krila počela da rastu Od plača!

S.T.

Mahnut ću djetinstvo

Igra i zabava, sad je pusti san: učenje i škola svaki mogući dan. Sanjati prekrasne snove, ljepo je bilo. Dobivati igračke nove, kao svako dijete milo. Mahnut ću djetinstvo, ali zaboravit ga neću. U svijetu odraslih potražiti ću sreću.

Anonimus

Humor & Mudre riječi poznatih ljudi

1. „-Tata, što je to ljubav?- upita sin. Na to će tata: - Ljubav ti je, sine moj, kao šah. Uvijek te zezne neki konj.“

2. „Nakon 10. godina braka, muž kaže ženi: - Moram ti nešto priznati. Ja sam daltonist! Žena: -Onda, i ja ti moram nešto priznati. Ja sam crnkinja!“

3. „Nekakvi seljak putuje vlakom. Pošto je bio sam u kupeu, stavi zavjesu na glavu i pokušava zadrijemati. U jednom trenutku uđu dvije gospođe u kupe, neprimjetivši ga. Jedna kaže: - Slušaj, čitala sam da su Mađari najizdržljiviji i najpotentniji muškarci! Na to će druga: - A ja sam, davno, negdje pročitala da su Indijanci kao najpotentniji i najizdržljiviji!

Čuvši to, seljak okrene zavjesu i reče:

- Dopustite da se predstavim... Janoš Winettou!“

4. „Želio bih živjeti kao siromah, ali sa puno novaca“

Pablo Picasso

„Ako želiš da ostaviš neki trag iza sebe, pripazi da ga ne ostaviš na pijesku“

Bisane de Soleil

„Teško onome tko stavlja veliku vrijednost na izgled cipela, nego na njihovu kvalitetu“

Réjean Ducharme

„Čutanje je najskupocjeniji nakit jedne žene, ali, na žalost, vrlo ga rijetko nosi“

William James

Martin Vorga

INSPECTORATUL DE POLIȚIE AL JUDEȚULUI CARAȘ-SEVERIN

Vă informează asupra actelor necesare

1. pentru obținerea C.I. (cărții de identitate), la împlinirea vârstei de 14 ani:

- Certificatul de naștere;
 - C.I. unuia dintre părinți (mamă);
 - Actul doveditor al spațiului de locuit (adeverință de la primărie);
 - Taxă C.I. de la Trezorerie 7 lei (70000);
 - Timbru fiscal de 1 leu (10000);
2. pentru preschimbarea C.I.:
- B.I. (C.I.) vechi;
 - Actul doveditor al spațiului de locuit (adeverință de la primărie)

Subvenții și ajutoare

**Cu toate că, cel puțin calendaris-
tic, mai avem puțin și vom fi mem-
brii ai Uniunii Europene, mai sunt
multe lucruri de făcut în diferite
domenii.**

Ne vom opri, astfel, la subvențiile pe care le acordă statul pentru agricultură.

Mali oglasi

Za prodaju:

- Traktore:
- Universal U - 550 (servo direk-
cija)
 - U - 445 (s kabinom)
 - U - 445 (bez kabine)
- Telefon: 0722478776
0355807980 (RDS)

Županska ordinacija SC „Minident“, iz Klokotiča, traži da zaposli medicinsku se-
stru. Zainteresirani mogu ih kontaktirati
na broju telefona:
234076 ili 0744703468 (dr. VataV).

STIMAȚI CETĂȚENI

- Certificatul de naștere;
 - Certificatul de căsătorie;
 - Taxă C.I. de la Trezorerie 7 lei (70000);
 - Timbru fiscal de 1 leu (10000);
3. pentru schimbarea domiciliului în aceeași localitate
- actul doveditor al spațiului de lo-
cuit;
 - declarația de primire în spațiu

Bineînțeles că toate aceste subvenții sunt într-un termen de timp, de exemplu, s-a dat o anumită sumă pentru cei ce vor să semene grâu; pentru un hectar s-a putut beneficia de suma de 1.500.000 (150) de lei. La noi cum este sistemul de parcelă, cel mult se seamănă un lanț, iar pentru un lanț s-au primit 850.000 de lei. Aceste sume de bani s-au putut ridica sub formă de cupoane, iar termenul limită a fost până în 01. XI. 2006.

S-a mai putut beneficia de o subvenție pentru combustibil, mai precis pentru motorină, adică s-a putut cumpăra mai ieftin cu 10.000 de lei. La un ha se pu-

dată de către proprietar;

- 4. în cazul pierderii C.I.:
- Act de pierdere;
- Copie de pe un act cu foto-
grafie;
- Actul doveditor al
spațiului de locuit (adeverință de la
primărie);
- Timbru de 4 lei (40000);
- 3 fotografii tip C.I.;
- Certificat de naștere și cer-
tifikat de căsătorie în original;
- Certificat de naștere și cer-
tifikat de căsătorie copie;

*Informează , Șef de post:
Stelian Ivănoaica*

teau lua 37 de litri, la un lanț 21 de litri, iar la ½ de lanț 11 litri. O altă subvenție, la fel de importantă, este cea care s-a dat pentru vaci de lapte din zona montană. Este vorba de suma de 1.500.000 / vacă cu lapte. Termenul pentru depunerea cererilor a fost de 15. XI. 2006, iar actele necesare sunt: copie de pe buletin a proprietarului, cont deschis în bancă și bineînțeles cererea respectivă. Acestea sunt unele din puținele informații de care avem nevoie și pe viitor vă vom ține la curent.

Martin Vorga

RHG GARANTA 2005 SRL

PRODAJE

ŠPOJERI

Proizvode možete kupiti i uz kredit

Raiffeisen banke

Informacije

Mob.0740866138; 0745785907

Tel. 0255232371; 0255232051

CRUCEA LUI MOSER

**Dacă treceți vreodată prin-
tre pădurile și stâncile, care
se găsesc pe traseul turistic
Peștera Comarnic-Prolaz,
marcat cu triunghiul albastru
cu alb, din Parcul Național Se-
menic-Cheile Carașului, aveți
de văzut locuri și peisaje fru-
moase, ca urmare a sălbăticiei
și felului în care sunt îngri-
jite pajiștile cu sălașe ale
băștinașilor din satul Iabal-
cea.**

Aceasta nu este tot ce puteți ve-
dea, pe lângă potecă veți observa
trei brazi și o cruce din piatră care
sper că nu va fi distrusă în viitor de
diferiți factori fără bun simț față de
poveștile locului.

Am să vorbesc despre o poveste
relativ simplă și scurtă, care m-a
impresionat, și care descrie foarte
bine viața de atunci. Ea datează din
anul 1894 și mi-a fost povestită de
bunicul meu.

„Un tânăr de vreo 17 ani își
păștea turma undeva pe pășunile
din Krnopolje, care se găsesc
aproape de Peștera Comarnic. Pe
atunci oieritul era printre ocupațiile
de bază, iar copiii tineri, pentru a
fi protejați de muncile grele ale
câmpului, erau trimiși de părinți cu

oile.

Tatăl băiatului, fiind ales de sătenii
din Iabalcea ca primar, a fost un gospo-
dar înstărit. Fiind un an secetos care a
flămânzit oile, tânărul nu a stat mult pe
gânduri și a intrat în pădure unde a găsit
iarbă proaspătă în contrast cu cea de pe
pășune, rasă de animalele care au trecut
pe acolo și arsă de soare. Știind că nu are
voie să facă acest lucru, pe atunci legile
țării erau văzute mai serios și urmate de
toți, totuși s-a hotărât să zăbovească pen-
tru câteva rumegături de iarbă ale oilor,
care erau o sursă importantă de hrană a
familiei. Nu a trecut mult și vine cineva
- de cea ce îi era frică nu a scăpat- era
pădurarul care venea satisfăcut că nu era
o zi obișnuită și avea un caz. Ajunge mai
aproape și spune:

- Mă băiatule aci nu e voie, de ce ai
intrat cu oile în pădure?

Tânărul răspunde speriat:

- Am intrat în pădure, căci la izlaz
nu e iarbă și am venit aci, alt rău nu am
făcut!

Vrând să-l sperie și mai mult spune:

- Da' tu ai știut că nu e voie să intri
aci?

- Am știut, dar nu au păscut mult
timp și am crezut că nu mă prinzi.

- Păi, zice șumariul, eu îți fac pro-
ces verbal pentru că te-am prins cu oile în
pădure.

- Domnule șumari, iartă-mă, că-ți
dau un miel și-o oaie să nu știe tata, zic eu
că le-o mâncat lupul, numai să mă ierți.

Însă șumariul n-a vrut să-l ierte, tot
mergea înainte și scria în proces. El tot se
ruga să-l ierte:

-Iartă-mă domnule șumari!

Oile au ieșit din pădure, șumariul tot
mergând cu păcurariul după el. Văzând
că tot scrie și nu-l iartă, având boata în
mână, băiatul l-o lovit de trei ori în cap și
l-o omorât pe loc. În acel loc, șumariul a
fost și îngropat de către ortacii lui, care au
adus preotul, au tras cu pușca, au semănat
trei brazi și au scris pe crucea de piatră:
Șumariul Moser mort la datorie, 6.09,
1894.

Tânărul, fiind minor, a scăpat ușor
ajungând doar la școala de reabilitare,
ajutat de tatăl lui, pentru că l-a omorât pe
Moser care nu a vrut să primească mită.”

Învățămintele poveștii prefer să le tragă
fiecare cititor. Această tragică poveste de
pe meleagurile noastre, ne dă de gândit că
nu e indicat să facem exces nici de putere
și nici de pripeală.

Zlatko Ursul

BLAGDAN “SVI SVETI”

Blagdan “Svi Sveti” jest jedan od najvažnijih blagdana, otprilike svuda u svijetu, a i u našem selu. Njega slavimo prvog studenog mjeseca (01. 11).

Tog se dana obređuje sveta misa na groblju za sve mrtve, ispred Svetog Križa, a poslije, svećenici, zajedno sa ministrantima, idu kod svakog groba i mole (Libero).

Kao i za svaki drugi blagdan, karaševski se narod sprema. Ta priprema počinje već od kraja listopada mjeseca i odnosi se na čišćenje groblja.

Groblje jest ogledalo sela i jedan od najpoštovanijih mjesta, a i „drugi dom“ svakog od nas i zato se treba više brinuti o njemu. O tome govori nam i opominje nas, skoro svaku nedelju, naš svećenik, na svetoj misi i naš knez ispred općine. Ali uzalud je to, mnogi nakon svega toga što čuju i vide po inostranstvu ne poštuju to mjesto kako ga treba poštivati.

Zna se da ako hoćeš da rasčistiš bilo u kući, u bašti ili bilo gdje, uvijek moraš nešto i da baciš, tako je i na groblju. Sve lomove iz groblja, da bi se sačuvala čistoća, moraju se iznositi na mjesta

specijalno pripremljena, a ne bilo gdje, a najmanje (kako je nekima u običaju) u rijeku, koja se nalazi blizu groblja.

Nešto moramo zauvijek sačuvati, a to

jest poštovanje prema groblju, prema svim onima koji tamo počivaju, a to je prilika da se naši vjernici brižno pripreme za taj događaj.

Miliana Mihailă

ȘEDINȚA CATIHETILOR

În data de 2 octombrie 2006 s-a desfășurat, la Liceul Bilingv din Carașova, ședința catihetilor. Această ședință întrunește profesori de religie catolică din întreg județul în ziua de luni a primei săptămâni din fiecare lună.

La ședință au participat Pal Iosif-Csaba, conducătorul seminarului, Adela Șerez, de la Inspectoratul școlar al județului Caraș – Severin, părintele Sorin Oțelariu, inspector de Religie și a Catehetei, diferiți profesori de religie din județ și ambii preoți din Carașova.

Ședința a avut ca scop discutarea și lămurirea problemelor cu care se confruntă profesorii de religie. Aceștia și-au manifestat dorința ca după intrarea în U.E. religia să se predea 2 ore pe săptămână, ea devenind de altfel, de la anul, materie opțională la bacalaureat. Acest lucru nu a fost posibil până în prezent din lipsa manualelor.

Doamna Adela Șerez a ținut să precizeze că profesorii de religie se pot titulariza pe un post la fel ca și profesorii de la alte materii, adică pe lângă acorul Bisericii, să se prezinte la concursul național și să ia notă peste 7. De asemenea s-a specificat și numărul de elevi necesari pentru constituirea unei clase, problemă întâlnită des la școlile din oraș, unde majoritatea elevilor sunt de religie ortodoxă,

și anume pentru clasele I-VIII – 10 elevi, pentru clasele IX-XII – 12 elevi, sau orele se pot face și simultan.

Profesorii și-au manifestat dorința de a organiza diferite olimpiade și festivaluri corale la care să participe atât elevii ortodocși cât și catolici.

prof. Lina Tincul

Prijateljstvo koje se prenosi s generacije na generaciju

I ove godine, kao i prijašnjih, selo Klokotič imalo je čast biti domaćin gostiju iz Buševca, Republika Hrvatska, koji su boravili ovdje tri dana (13. – 15. listopada), a bili su smješteni u obiteljskim kućama, čiji bar jedan član pripada, ili je pripadao Ansamblu Kulturnog Doma sela Klokotič.

Ovaj kulturni prijateljski posjet traje više od tri decenije, točnije od 33. godina, kada je prva delegacija Ogranka Seljačke Sloge – Buševac, sastavljena od četiri člana, pošla u potragu, u lipnju 1973. g., za Hrvatima koji žive u Rumunjskom Banatu. Stjepan Robić, tada predsjednik Ogranka Seljačke Sloge – Buševac i Josip Vinter, tajnik, začudili su se kada su vidjeli da se mogu s našim ljudima razumjeti. Te godine, od prijateljskog stiska samo ruku, sa našim pokojnim Đurđem Vatavom, tada učitelj i direktor doma kulture sela Klokotič, i drugih mještana ovih krajeva, to prekrasno prijateljstvo traje i danas.

Te iste godine (1973.), u rujnu, na zahtjev gore spomenute delegacije, bila je prva posjeta ansambla sela Klokotič (sastavljen od 90. osoba), matičnoj zemlji i selu Buševac. I tako se sve to ponavljalo iz dvije u dvije godine, jedne godine mi k njima, iduće, oni k nama, sve do Domovinskog rata. Tada je ta razmjena kulture putem folklora bila prekinuta par godina, a nakon

toga ponovo su bile uspostavljene veze, koje i danas traju.

Ove godine, dolaskom Ogranka Seljačke Sloge – Buševac i njihovom scenskom nastupu, mogli su se radovati ne samo mještani sela Klokotič, već i oni iz općine Lupak, u čijem su Kulturnom domu, u roku od sat vremena pokazali kako razne narodne nošnje, glazbu, tako i ples. Taj nastup, donio je i u naše krajeve, prekrasan prizor hrvatskih krajeva i to od Jadrana pa sve do granica sa susjednim zemaljima. Nakon nastupa, vlč. Marjan Tinkul, počastio je goste kako je to u običaju naših krajeva, najprije sa čašicom rakije, a nakon toga i ostalo. Druženje sa gostima uz poslastice i dobru muziku, nastavilo se po povratku u Klokotič i u Kulturnom domu.

U subotu, nakon posjete grada Rešice, bilo je malo posebne rekreacije prije nastupa i to nogometna utakmica između timova Buševac – Klokotič, koja je prijateljski završila sa 5:5, a kao nagradu dobilo se pečeno janje, Rekaško vino i Temišvarsko pivo – domaći specijaliteti.

U 20:30 h, u Kulturnom domu održan je folklorni nastup od sat vremena, isto kao i u općini Lupak, čiji sadržaj nam je bio objašnjen od predsjednika Ogranka Seljačke Sloge-Buševac, g. Nenada Rožića, koji je s tom prilikom poklonio i par knjiga, dar za koji se direktor Kulturnog doma, g. Golub Filka ljepo zahvalio i obećao darovati to dalje O.Š. Klokotič. Nakon toga, sljedila je zajednička večera, gdje su tamburaši gorenavedenog društva, uz dobru glazbu i ples razveselili sastanak za stolom do kasno u noć.

Isto u subotu, imali smo čast primiti na kratko u našu župu i hodočasnike iz Osjeka-Vinkovci, Hrvatska, koji sa vlč. Kukavicom posjećivali su naše krajeve i mjesta koja mi hodočastimo (Mariju Radnu i Mariju Čiklovu).

U nedelju, nakon sv. Mise, na kojoj su bili i gosti iz Buševca, sljedila je priprema oko polaska koji je bio određen za 13. h, jer je većina njih morala u ponedjeljak na posao, ali ne prije našeg obećanja, da ako Bog pomogne, iduće godine budemo i mi njima gosti.

Za kraj voljela bih se zahvaliti u ime Ansambla Doma kulture-Klokotič, svima koji su pripomogli kako financijski tako i pripremanjem hrane i prostorije. Posebne zahvale g. Milji Vatavu, koreografu Doma kulture i g. Golubu Filki, predsjedniku gore navedene institucije, koji su uspjeli dobiti financijsku pomoć, kako od raznih institucija, tako i od običnih ljudi, koji su na taj način htjeli ostati u ljepom sjećanju gostima iz Buševca.

S. T.

AŞ VREA

(O POVESTE...) TU ŞTII SĂ MĂ ÎNŢELEGI

Aş vrea de la tine
lacrimi curate;
Aş vrea să pot să-napoiez
inimi furate.
Aş vrea ca soarele
să-mi râdă;
Aş vrea cerul cu stele,
peste ocean să plângă.
Aş vrea în nisipul pur al mării
să ascund iubirea.
Aş vrea ca niciodată să nu doară
amintirea.
Aş vrea ca lumea
să mă creadă.
Aş vrea doar luna
să ne vadă.
Aş vrea marea
să se zbată .
Aş vrea ca oamenii
greşelile să-şi ierte.
Aş vrea pace şi armonie;
Aş vrea sentimentele tale
să mi le arăţi mie.

Poate că uneori îţi cer
prea mult.
Poate că uneori eu uit
Tot ce tu mi-ai cerut.
Pentru orice stau
şi te cert.
Doar din teamă
Să nu te pierd
Tu mă înţelegi
şi fără cuvinte.
Temerile mele se pierd
ca un bob de linte.
E de ajuns în ochi
să mă priveşti
Şi eu stiu tot ce
tu gândeşti
Sunt lucruri pe care
doar tu ştii să le faci.
Că eşti bine, când suferi,
te prefaci doar ca să mă împaci.
Mă laşi să spun tot

ce gândesc,
Chiar dacă ştii cât greşesc
Uneori şi tu mă cerţi...
fiindcă ştii că nu poţi
să nu mă ierţi.
Când eşti aici e totul ...bine
Apoi când pleci...
Parcă nu ai fost cu mine.
Dorul este copleşitor...
până la tine, noaptea, aş vrea să
zbor.
Doar împreună uităm de prob-
leme.
Când ne despărţim revenim la
vechile dileme.
Nu-mi pasă ce alţii cred
Eu nu vreau ca să te pierd.
Tu ştii să mă înţelegi, niciodată
să nu pleci...

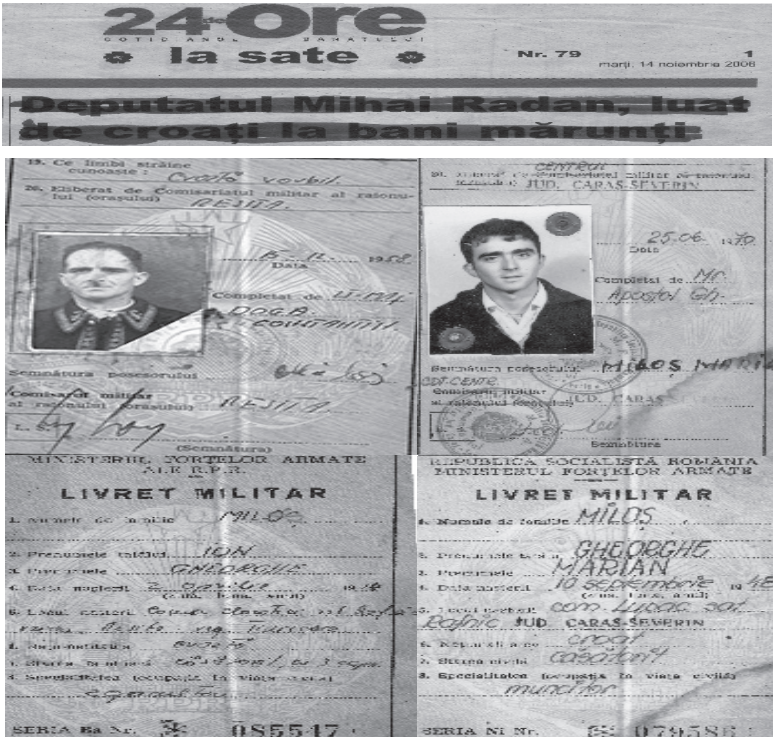
Zorița-Anca Mirul

O considerație pe marginea articolului „Deputatul Mihai Radan” semnat de distinsul domn Marius Căruntu în Cotidianul Banatului „24 de ore” nr. 404 din 14.11.2006: CALOMNIATORI ȘI CALOMNII

Printre vorbe multe, multe, ca să crească articolul la valoare de publicare, precum și calomnii și atacuri aprige și hotărâte ale interlocutorilor domnului Căruntu, printre dubioasele informații strecurate prin pana distinsului autor al articolului citat, și-a găsit locul și „incredibila” informație furnizată de domnul consilier Veca Mihai, despre domnul Marian Miloș, colaborator al deputatului pentru localitatea Rafnic, informația care sună: „Rețineți: Miloș nici nu este de etnie croată”...; „De necrezut este însă faptul că nu este de etnie croată, ci sârb”...” scrie în livretul militar că este sârb, așa că nu-i nicio greșeală”.

Păcat domnule Căruntu că nu verificați, scrieți.
Și iată ADEVĂRUL și greșeala voastră care se confirmă atât în timp, cât și în spațiu:

REDACTIA

În cadrul simpozionului „Biodiversitate și peisaj”, organizat de Universitatea de Vest, Vasile Goldiș Arad, și Centrul de Diversitate din Suedia, desfășurat la Arad, s-a realizat o excursie în zona Parcului Național, Semenicele – Carașului.

Alegerea desfășurării seminarului în comuna Carașova, la sediul Uniunii Croaților a fost datorită aspectului peisagistic deosebit, pentru existența numeroaselor peșteri, a pereților calcaroși, de asemenea și pentru că această zonă este foarte cunoscută de către cercetătorii de la Universitatea Agricolă din Arad și Timișoara, din anii studenției. Un aspect la fel de important este și interesul pentru tema evenimentului și anume utilizarea durabilă și perpetuarea tradițiilor de utilizare a terenurilor în această zonă, pentru faptul că își păstrează caracterul

Već u prošlom broju počeli smo sa živopisnim slikama i sa komentarima iz našeg i o našem kraju. Naravno da ćemo nastaviti ali prije nego što krenemo na slijedeću špilju moramo ispraviti i nadoknadi prijašnju informaciju.

Dakle, napisalo se da „Crkvenska špilja je najveća”, ali uz tiskarsku žurbu zaboravile su se riječi „jedna od naj...”, jer nije „najveća”, nego „jedna od najvećih”. I još treba nadodati i informaciju, kako je špilja dobila zapravo naziv

Seminar la Carașova

tradițional din punct de vedere al naturii și al terenurilor. Astfel la Carașova s-a ținut un seminar privind perspectiva dezvoltării agroturismului în această zonă și pentru atragerea potențialilor investitori.

La seminar au participat primarul Carașovei, Bogdan Petru, deputatul Mihai Radan, nouă suedezi conduși de către Urban E., directorul Centrului pentru Biodiversitate, membru al Academiei Regale de Științe Agricole și Silvice și opt români din Arad. De asemenea a mai participat și inginerul Șandru Ioan, directorul Parcului Semenice, Cheile- Carașului, însoțit de responsabilul pentru Relații, Comunități și Turism, și de către biologul parcului.

La începutul seminarului, primarul comunei Carașova, a urat oaspeților bunvenit, urmat de către deputatul Mihai Radan, care le-a vorbit despre stabilirea carașovenilor în această zonă.

Seminarul s-a desfășurat prin prezen-

țarea de către inginerul Șandru Ioan, a celor patru parcuri din județul Caraș-Severin. Acesta s-a oprit în mod deosebit asupra Parcului Național, Semenicele-Carașului, specificând că sunt constituite zone de rezervare specială, unde sunt interzise orice forme de exploatare, cum ar fi cariere de piatră sau exploatarea pădurilor. Sunt permise însă activități de turism controlat, activitățile tradiționale, de exemplu: cositul ierbii, pășunatul, recoltarea fructelor, lucrări de exploatare a masei lemnoase prin aplicarea de tratamente intensive.

După încheierea seminarului, deși a fost o zi ploioasă, oaspeții au plecat foarte încântați și doritori să cunoască această zonă.

Tincul Magdalena

Moram napomenuti da nekada je ispred špilje (preko rijeke) bila čistoća, gdje ljeti doživljaj bi bio sličan morskom, s puno ljudi, neki bi se kupali, drugi bi se igrali loptom. Zašto sam to napomenuo, zato što je sada ostalo samo toliko mjesta koliko se može proći. Trebalo bi se počistiti, ali tko bi? Da se vratimo na špilju. Kao što sam rekao otvor je ogroman, ali koliko napreduješ otvor se sve više smanjuje i da ne bude jednostavno, ima više otvora. Neki su lažni kao slijepe ulice, koje nikamo ne vode. Špilja je fascinantna jer ima ono što zapravo i njezino ime najavljuje, puno šišmiša (slijepih miševa), koji tamo žive u svim godišnjim dobima. Te male životinje nisu opasne ali preporučljivo je da im se ne ometa.

Uz svu lijepotu špilje veoma je opasno ići bez speološke opreme, zapravo bilo je i nekih incidenata, kada neki neiskusni mladići ostajali su nekoliko dana u špilji. Dakle nije dovoljna samo avanturistička smjelost, nego i nešto više opreza.

Martin Vorga